

[Kjeldgaard Iversen.]

hus, som 110 embedsmænd skal kontrolere! Når man kender en lille smule til praktisk byggeri, har man indtryk af, at det, boligministeriet foretager sig, er at lægge hindringer i vejen for byggeriet, mens det, det skulle gøre, var at fjerne hindringerne. Jeg nævnte eksempler på priserne på jern og træ og andre materialer i forhold til priserne i Sverige, og et af de ærede medlemmer her i salen gjorde opmærksom på, at både træ og jern nu er på friliste. Mine tal er ikke særlig nye, det sagde jeg udtrykkeligt, men jeg har forstået, at når både jern og træ er kommet på friliste, er en prisforskel på 50 pct. mellem priserne i København og Malmø herefter utænkelig. Det er også rigtigt, at siden træ og jern er kommet på friliste, er prisen på disse materialer faldet. Jeg synes blot, at disse eksempler er en opfordring til at gøre ligeså på alle andre områder, også på sanitetsvarernes område.

Jeg kan anbefale den højtærede boligminister at tale med sin kollega, den højtærede handelsminister. Det er ikke sikkert, det er så let. Alligevel siger ministeren som en slags forsvar for disse priser i Sverige, at han synes, det er underligt, at byggerietovre i Sverige er dyrere pr. m², når det er bygget færdigt. Det kan f. eks. skyldes, at svenskerne har bedre udstyr, og at der er ting, der er dyrere, og også, at de har prisfordyrende ordninger derovre. Når alt kommer til alt, kan det være, at svenskerne er mere tossede end selv danskerne i deres boligpolitik.

Jeg glemte at sige første gang, jeg havde ordet, at retsforbundet selvfølgelig ikke kan medvirke til at gennemføre socialdemokratiets forslag.

(Kort bemærkning).

Thestrup: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen, der talte så meget om, at det var befolkningen, der byggede huse, at der bygges jo i øjeblikket kun med statsstøtte. Det vil altså sige, at det i øjeblikket kun er staten, der finansierer byggeriet her i landet. Det giver en væsentlig forandring i det, det ærede medlem talte om.

(Kort bemærkning).

Kjeldgaard Iversen: Det ærede medlem hr. Thestrup sagde, at der ikke ville blive byg-

get huse, hvis staten ikke støttede byggeriet. Behovet for boliger er der, og selvfølgelig ville der blive bygget huse. Boligstøttelovgivningen giver bare urimeligheder.

Formanden: Det ærede medlem hr. Thestrup har ordet for en kort bemærkning, og herefter går vi over til talerlisten.

Thestrup: Jeg vil tillade mig at spørge det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen, om han da mener, at vi fuldstændig kan undvære al støtte til byggeriet i øjeblikket.

Alfred Jensen: Jeg har med interesse hørt de korrektiver, der blev givet til udtalelserne om, at man kan bygge sig ud af bolignøden, men jeg har desværre også bemærket mig, at man hager sig fast til, at den beretning, som jeg blev irettesat for i sin tid at have givet betegnelsen betænkning, nu drages frem som begrundelse og som bevisførelse for, at der må gennemføres en afgift på den gamle boligmasse.

Jeg har udtalt min modstand herimod, og jeg vil gerne spørge, om det virkelig er meningen, at man vil gennemføre en husleje-forhøjelse, så at de 15 000 enligstillede, det drejer sig om, forhen gifte, enker, enkemænd og separerede, skal kastes ud af deres lejlighed, fordi de ikke er i stand til at betale. Hvis det ikke er meningen, ved jeg ikke, hvorfor man drager det problem ind i debatten.

Det er en kendsgerning, at boligbehovet er så stærkt, at det ikke kan tilfredsstilles. Det er en kendsgerning — ministeren kan forsøge at rokke ved mine tal og alle de tal, der findes i Krabbes henvendelse til offentligheden —, det er en kendsgerning, man ikke kommer uden om, at vi ikke har vundet ind på bolignøden siden 1945. Uden at lægge for meget i Krabbes tale om familier, der er under kommunal boligforsorg, og om overbefolkede lejligheder, må man have lov til at sige, at det ikke er lykkedes at vinde ind på bolignøden.

Ministeren nævner, at der er opført 105 000 lejligheder siden 1945. Boligbehovet blev dengang af boligministeriets byggeudvalg opgjort til 50 000, og der ville efter dets beregninger hvert år komme 14 000 ekstra til. Det vil altså sige, at vi i den periode, hvori der er bygget 105 000 lejligheder, faktisk har fået et boligbehov på omkring 100 000. Det vil sige, at de 50 000,